

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobkyně: **R. J.**
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Dominikánské náměstí 196/1, 601 67 Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením žalovaného

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou ze dne 17. 1. 2019 podanou u Krajského soudu v Brně následujícího dne se žalobkyně domáhala deklarace nezákonnosti zásahu žalovaného, který měl spočívat v tom, že žalovaný opožděně vrátil žalobkyni částku 400 Kč určenou podle § 125h zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně popsala, že jí byla žalovaným dne 10. 10. 2018 doručena výzva k úhradě určené částky, kterou byla vyzvána k úhradě 400 Kč na účet žalovaného ve lhůtě 15 dnů. Předmětnou částku žalobkyně uhradila dne 28. 10. 2018, tedy 18. den po doručení výzvy. Žalovaný měl žalobkyni tuto částku bezodkladně vrátit podle § 125h odst. 7 zákona o silničním provozu, neboť byla uhrazena po dni splatnosti. Žalovaný ji však navrátil žalobkyni až dne 21. 12. 2018.
3. Podle žalobkyně bezodkladné vrácení uhrazené částky znamená nutnost vrátit částku nejpozději ve lhůtě 30 dnů, což odpovídá lhůtě stanovené správním řádem pro vydání rozhodnutí. Vrácení částky představuje jednoduchou účetní operaci, jejíž provedení (na rozdíl od vydání rozhodnutí) nezabere více jak čtvrt hodiny.
4. Tvrzeným zásahem byla žalobkyně přímo zkrácena na svém právu na ochranu vlastnictví podle čl. 11 Listiny, neboť po dobu od 28. 10. 2018 do navrácení uhrazené částky nemohla s touto částkou disponovat a bylo jí tak bráněno ve výkonu vlastnického práva.
5. O nezákonnosti jednání žalovaného svědčí podle žalobkyně rovněž závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2018, č. j. 4 Afs 190/2018-26. Jedná se o zásah, který může být podroben účinné soudní kontrole. Zadržení finančních prostředků bylo namířeno vůči žalobkyni. Vzhledem k tomu, že zásah už netrvá, domáhá se žalobkyně deklaratorního výroku. Žaloba je podána proto, aby žalobkyně následně mohla žádat náhradu škody podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti státu, ale rovněž, aby se žalobkyni dostalo satisfakce.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 25. 2. 2019 považoval za nesporné, že žalobkyni byla dne 10. 10. 2018 doručena výzva k úhradě určené částky, která byla připsána na účet žalovaného po uplynutí lhůty dne 29. 10. 2018 a byla tedy dle § 125h odst. 7 zákona o silničním provozu dne 20. 12. 2018 žalobkyni vrácena. Podle žalovaného nedošlo k nezákonnému zásahu, protože je žaloba nedůvodná.

IV. Další průběh řízení

7. Usnesením ze dne 9. 7. 2019, č. j. 31 A 10/2019-31, krajský soud vyzval žalobkyni, aby doplnila a upřesnila žalobní tvrzení o důvody, na jejichž základě byla zaplácena za žalobkyni částka ve výši 400 Kč z účtu vedeného na majitele Ochrana řidičů o.s., a aby prokázala právní důvod, na jehož základě se tak stalo. Současně byla žalobkyni uložena povinnost do spisu doložit listiny v její dispozici prokazující její smluvní vztah se společností FLEET CONTROL, s.r.o. a smluvní vztah se spolkem Ochrana řidičů o.s.,

který zaplatil dne 28. 10. 2018 částku 400 Kč jako úhradu „určené částky J. 5850/ODSC/MMB/0398423/2018.“ Žalobkyně byla současně poučena o následku nevyhovění této výzvy ve stanovené lhůtě, ve smyslu § 37 odst. 5, věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

8. Dne 13. 7. 2019 byla krajskému soudu doručena replika žalobkyně ze dne 11. 6. 2019 k vyjádření žalovaného, v níž zopakovala svá tvrzení uvedená již v žalobním návrhu, na usnesení zdejšího soudu ze dne 9. 7. 2019, č. j. 31 A 10/2019-31, však nijak nereagovala.
9. Na repliku žalobkyně reagoval žalovaný podáním ze dne 29. 7. 2019, v němž rovněž setrval na svém procesním stanovisku.
10. Usnesením ze dne 5. 8. 2019, č. j. 31 A 10/2019-40, zdejší soud podanou žalobu odmítl, jelikož žalobkyně nereagovala na výše uvedené usnesení vyzývající k doplnění a upřesnění žalobního tvrzení a k prokázání tvrzených skutečností. Nadto by předmětná žaloba musela být odmítnuta též z důvodu jejího podání osobou zjevně neoprávněnou, neboť žalobkyně předmětnou částku ve výši 400 Kč nezaplatila a místo ní tuto částku uhradil spolek Ochrana řidičů o.s., nemohlo tak dojít k nezákonnému zásahu spočívajícím v tvrzeném opožděném vrácení částky 400 Kč vůči žalobkyni.
11. Proti tomuto usnesení byla žalobkyní podána kasační stížnost, o které Nejvyšší správní soud rozhodl rozsudkem ze dne 6. 2. 2020, č. j. 8 As 258/2019-35, jímž toto usnesení zrušil a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení. V odůvodnění tohoto rozhodnutí Nejvyšší správní soud uvedl, že k odmítnutí žaloby nebyl krajský soud oprávněn, neboť věcnému posouzení žaloby nic nebránilo. Za nedostatek žaloby bránící jejímu projednání krajský soud zjevně považoval to, že z žaloby jednoznačně nevyplývalo, zda byla žalobkyně zkrácena na svých právech. Hodnotil naplnění pojmových znaků nezákonného zásahu podle § 82 s. ř. s., a to ještě nikoli optikou tvrzení žalobkyně, nýbrž na základě zjištění učiněných z jí doložených listin. Podle Nejvyššího správního soudu krajský soud věcně hodnotil naplnění věcné procesní legitimace žalobkyně, tedy důvodnost žaloby. Úvaha krajského soudu měla být učiněna v rámci věcného přezkumu. Současně se Nejvyšší správní soud neztotožnil ani s úvahou zdejšího soudu o tom, že žaloba byla podána osobou zjevně neoprávněnou, a odkázal v této souvislosti na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2019, č. j. 6 As 167/2019-36, učiněné ve skutkově i právně velmi obdobné věci. Dále Nejvyšší správní soud poukázal na svůj rozsudek ze dne 11. 7. 2019, č. j. 9 As 138/2019-35, ačkoliv mu nepřísluší předjímat meritorní výsledek ve věci.
12. Podáním ze dne 11. 3. 2020 žalobkyně změnila svůj žalobní petit tak, aby soud přikázal žalovanému povinnost vrátit žalobkyni částku ve výši 400 Kč uhrazenou opožděně dne 28. 10. 2018 do 15 dnů od právní moci rozsudku. Žalobkyně se na základě mylného právního názoru totiž domnívala, že opožděně uhrazená částka byla účinně vrácena tím, že ji žalovaný dne 21. 12. 2018 poukázal na účet spolku Ochrana řidičů o.s., který tuto částku uhradil za žalobkyni. Nicméně na základě § 164 odst. 4 a § 165 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, není přípustné vrácení částky tomu, kdo ji za daňový subjekt uhradil. Opožděně uhrazená částka měla být vrácena přímo žalobkyni, nikoliv spolku Ochrana řidičů o.s. Žalobkyni tak tato částka nebyla žalovaným vrácena a spolek Ochrana řidičů o.s. odmítá žalobkyni předmětnou částku vydat. Nezákonný zásah proto nadále trvá.
13. Na změnu žalobního petitu reagoval žalovaný podáním ze dne 28. 5. 2020. Touto změnou žalobkyně zcela popírá původní důvod, pro který podávala žalobu, tj. že jí byla určena

částka vrácena, avšak ne bezodkladně. V souvislosti se změnou žalobního petitu žalobkyně neunáší subjektivní lhůtu pro podání žaloby. Dále žalovaný poukázal na to, že žalobkyně nebyla ani nijak zkrácena na svých právech. Z jednání žalobkyně je zřejmé, že jedná účelově, nejde jí primárně o ochranu svých práv, ale sleduje zájmy zcela mimoprávní, její jednání je vůči žalovanému šikanózní a ve vztahu k soudu nadužíváním práva. Žalovaný neměl sebemenší indicie ani důvod domnívat se, že účet, z něhož určenou částku obdržel a na který pro její opožděnost tuto vrátil, není účtem žalobkyně jako provozovatele daného vozidla. Žalobkyně sama jakoukoli součinnost k jinému postupu neposkytla.

14. Z nařízeného jednání dne 9. 9. 2020 se žalobkyně a její právní zástupce omluvili. V rámci dokazování soud provedl důkaz čtením listiny sdělení spolku Ochrana řidičů o. s. ze spisu vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 31 A 29/2019 (č. l. 26 tohoto spisu) a sp. zn. 31 A 65/2019 (č. l. 29 tohoto spisu). Krajský soud během jednání nepřipustil změnu žalobního petitu ve smyslu § 95 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. z důvodu zjevného zneužití práva ze strany žalobkyně. Následně rozsudkem z téhož dne, č. j. 31 A 10/2019-85, danou žalobu zamítl.
15. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, který svým rozsudkem ze dne 17. 2. 2021, č. j. 8 As 239/2020-37, rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud uvedl, že se žalobkyně dožadovala určení nezákonnosti zásahu žalovaného, který spatřovala v nikoli bezodkladném vrácení částky 400 Kč, následně pak navrhla změnu žalobního petitu tak, že žalovaný je povinen vrátit částku přímo jí, tj. žalobkyně navrhla změnu deklaratorního žalobního nároku na nárok zápůrčí, a to s výrazně odlišným hodnocením skutkového stavu. Jednalo se tak o změnu žalobního nároku, o které krajskému soudu náleželo rozhodnout podle § 95 o. s. ř. Pokud žalobkyně ani její zástupce nebyli přítomni při vyhlášení usnesení, měl krajský soud správně žalobkyni prostřednictvím zástupce doručit písemné vyhotovení usnesení o nepřipuštění změny žalobního petitu a teprve po právní moci tohoto usnesení pokračovat v řízení. Pokud tak nepostupoval, dopustil se vady řízení, nicméně tato vada neměla dle Nejvyššího správního soudu vliv na zákonnost rozhodnutí, neboť tímto postupem nebyla upřena práva účastníkům řízení. Za důvodnou však Nejvyšší správní soud shledal námitku, že krajský soud pochybil, jestliže odmítl změnu žalobního návrhu z důvodu zjevného zneužití práva žalobkyní. Řízení před správními soudy je ovládáno zásadou dispoziční, soud by proto měl v zásadě vyhovět žalobkyni, která navrhla změnu původního žalobního návrhu, jestliže by původní žalobní petit neobstál s ohledem na judikaturu posun v právním hodnocení skutečností uvedených v žalobě. Výjimku představuje situace, kdy výsledky dosavadního řízení nemohou být podkladem pro řízení o změněném návrhu. V daném případě pak Nejvyšší správní soud neshledal, že by změna žalobního návrhu představovala zneužití práva, jak krajský soud uvedl.
16. Žalovaný ve vyjádření ze dne 26. 4. 2021 uvedl, že považuje žalobu za zcela nedůvodnou, neboť k nezákonnému zásahu nedošlo. Žalobkyně sama uvedla vrácení opožděně uhrazené částky. Žalovaný také poukázal na osoby vystupující v průběhu správního řízení za žalobkyni, které jsou dlouhodobě aktivní v obdobných věcech a poskytují motoristům právní rady. Náklady řízení jsou přitom jediným relevantním důvodem, pro který je žaloba podávána a pro který byl žalobní petit účelově upravován.
17. Usnesením ze dne 8. 6. 2021, č. j. 31 A 10/2019-115, krajský soud připustil změnu petitu žaloby navržené žalobkyní podáním ze dne 11. 3. 2020 ve znění „Žalovaný je povinen

vrátit žalobci určenou částku ve výši 400 Kč uhrazenou opožděně dne 28. 10. 2018 pod VS 5422101 do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.“

V. Nové posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud v Brně při plné vázanosti právním názorem Nejvyššího správního soudu (§ 110 odst. 4 s. ř. s.) přistoupil k meritornímu projednání žaloby a shledal ji **nedůvodnou**. O žalobě soud rozhodl, aniž by nařizoval jednání, za splnění podmínek vyplývajících z § 51 s. ř. s.
19. Soud na tomto místě konstatuje, že žalobkyně se po změně petitu domáhala vydání rozsudku, kterým by soud přikázal žalovanému povinnost vrátit žalobkyni částku ve výši 400 Kč uhrazenou opožděně dne 28. 10. 2018 do 15 dnů od právní moci rozsudku (namísto původního návrhu vydat rozsudek, kterým by soud určil nezákonnost nikoliv bezodkladného vrácení částky ve výši 400 Kč).
20. Žaloba byla podána podle § 82 s. ř. s., dle něhož každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
21. Dle § 87 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.
22. Podle § 87 odst. 2 věty první s. ř. s. soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Dle § 87 odst. 3 s. ř. s. soud žalobu zamítne, není-li důvodná.
23. Judikatura Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 31. 8. 2017, č. j. 4 As 117/2017-46, č. 3631/2017 Sb. NSS) dovodila, že ochrana podle § 82 s. ř. s. je důvodná tehdy, pokud jsou kumulativně splněny všechny podmínky stanovené v tomto ustanovení. Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka).
24. Skutkový stav věci je mezi stranami nesporný. Žalovaný vyzval žalobkyni výzvou ze dne 5. 10. 2018, č. j. MMB/0398424/2018, sp. zn. 5850/ODSC/MMB/0398423/2018, k uhrazení určené částky ve výši 400 Kč ve lhůtě 15 dnů na účet žalovaného. Žalobkyně jako provozovatel motorového vozidla registrační značky X byla informována, že řidič předmětného vozidla se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu spočívajícího v porušení povinnosti stanovené v § 4 písm. c) zákona o silničním provozu tím, že nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky „Zóna s dopravním omezením“ (č. IZ 8a) a řidič se neřídil údaji na značce, dodatkové tabulce nebo na parkovacím automatu (hodinách) (IP 13c). Žalobkyně byla poučena, že dnem splatnosti se rozumí připsání peněz na účet žalovaného. Tato výzva byla žalobkyni doručena dne 10. 10. 2018, takže lhůta 15 dnů uplynula dne 25. 10. 2018. Žalobkyně však zadala příkaz k úhradě této částky bezhotovostním převodem až dne 28. 10. 2018, tedy tři

dny po splatnosti. Na účet žalovaného byla připsána 29. 10. 2018 (tj. čtyři dny po splatnosti).

25. Podle § 125h silničního zákona platí:

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně po zjištění nebo oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky, pokud

a) jsou splněny podmínky podle § 125f odst. 2,

b) totožnost řidiče vozidla není známa nebo není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku a c) porušení je možné projednat uložením pokuty příkazem na místě.

(...)

(3) Určená částka je splatná do 15 dnů ode dne doručení výzvy podle odstavce 1.

(...)

(5) Je-li určená částka uhrazena nejpozději v den splatnosti, obecní úřad obce s rozšířenou působností věc odloží. V opačném případě obecní úřad s rozšířenou působností pokračuje v šetření přestupku. O tomto postupu poučí obecní úřad obce s rozšířenou působností provozovatele vozidla ve výzvě podle odstavce 1.

(...)

(7) Je-li určená částka uhrazena po dni splatnosti, obecní úřad ji bezodkladně vrátí provozovateli vozidla.

(8) Určená částka je příjmem obce, jejíž obecní úřad vyzval provozovatele vozidla k uhrazení určené částky.

26. Žalovaný na základě pokynu ze dne 20. 12. 2018 žalobkyni vrátil částku 400 Kč dne 21. 12. 2018, tedy téměř dva měsíce poté, co žalobkyně částku opožděně uhradila. Tato úhrada byla žalovaným zaslána na stejný účet, z něhož došlo k zaplacení částky ve výši 400 Kč za žalobkyni (tento účet přitom náleží spolku Ochrana řidičů, o. s.).

27. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá vyslovení příkazu k navrácení zadržované finanční částky, když tato finanční částka nebyla vrácena provozovateli vozidla, nýbrž tomu, kdo ji uhradil. Žalobkyně přitom upozornila, že nelze vrátit platbu tomu, kdo ji za daňový subjekt uhradil.

28. Soud proto hodnotil, zda v daném případě došlo k nezákonnému zásahu, který by spočíval v nevrácení uvedené částky přímo žalobkyni, v důsledku čehož by žalovanému musela být uložena povinnost částku ve výši 400 Kč žalobkyni uhradit.

29. Jak vyplývá ze shora uvedeného ustanovení § 125h odst. 7 zákona o silničním provozu, v případě, že určená částka byla uhrazena po dni splatnosti, je třeba, aby ji obecní úřad bezodkladně vrátil provozovateli vozidla.

30. Žalovaný tedy nepostupoval ve smyslu citovaného ustanovení, neboť předmětný spolek (z jeho účtu byla předepsaná částka uhrazena) nebyl provozovatelem vozidla, jehož řidič se dopustil přestupku shora uvedeného.

31. Krajský soud plně respektuje dikci zákona i judikaturu předkládanou žalobkyní ohledně vrácení platby provozovateli vozidla. Nicméně jak vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 7. 2019, č. j. 9 As 138/2019-135, platí, že nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. není bez dalšího jakékoliv nezákonné jednání správního orgánu. Ačkoliv byl uvedený závěr Nejvyšším správním soudem učiněn za skutkově odlišných okolností (v citovaném případě nevrátil správní orgán bezodkladně žalobci opožděně zaplacenou pokutu ve výši 500 Kč), považuje Krajský soud v Brně v odkazovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu vyslovené východisko, tedy že *„vzhledem ke všem okolnostem případu se tento postup žalovaného sice týkal stěžovatele, nicméně do jeho právní sféry zasahoval v tak nepatrné intenzitě, že nelze vůbec hovořit o zásahu do jeho subjektivních práv“*, za nosné i pro nyní projednávanou věc.
32. Soud při této úvaze zohlednil skutečnost, že žalovaný ve výzvě k zaplacení určené částky dle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu poučil žalobkyni o tom, že bude-li určená částka uhrazena po dni splatnosti, obecní úřad ji bezodkladně vrátí provozovateli vozidla. Je přitom logické, že daná částka bude vrácena na stejný účet, z něhož byla zaslána. Žalobkyně v průběhu správního řízení žalovanému ani nesdělila jakýkoliv jiný účet, na který by mělo dojít k vrácení částky ve výši 400 Kč. Žalovaný se tak mohl oprávněně domnívat, že jeho postup vrácení této částky na účet, z něhož byla uhrazena, je správný. Tento postup lze akceptovat také s ohledem na rychlost a hospodárnost řízení, neboť je zde vycházeno z konstrukce § 125h odst. 7 zákona o silničním provozu a předpokladu, že je to právě sám provozovatel vozidla, kterému je povinnost ukládána, a který je i osobou plátce. Navíc nelze po žalovaném spravedlivě požadovat, aby se týdnů či měsíců domáhal zjištění čísla účtu, na který má žalobkyni platbu vrátit.
33. K tomu krajský soud upozorňuje na to, že to byla sama žalobkyně, kdo vyvolala tuto situaci, když opožděně zaplatila částku, k jejíž úhradě byla správním orgánem vyzvána. Skutkové okolnosti případu jsou prakticky totožné s případy již řešenými Nejvyšším správním soudem, proto krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2020, č. j. 10 As 389/2019-40, v němž též byla za jiného žalobce opožděně uhrazena finanční částka spolkem Ochrana řidičů, o. s., a tomuto spolku byla částka následně správním orgánem vrácena. *„NSS přitom přisvědčuje stěžovateli, že částka, která byla opožděně zaplacená, nemusela být nutně zaplacená stěžovatelem, ale i třetí osobou-spolkem Ochrana řidičů, o. s. (srov. již citovaný rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2019, čj. 6 As 167/2019-36). To ostatně nezpochybnil ani krajský soud, který však výstižně uvedl, že předmětná částka byla spolkem nejen (opožděně) uhrazena žalovanému, ale také tomuto spolku vrácena. Stěžovatel pak v řízení před krajským soudem nevysvětlil, jak konkrétně se mohlo dotknout jeho práv vrácení dané částky na účet spolku. Lze tedy s krajským soudem souhlasit, že se mohlo jednat pouze o určitou procesní taktiku.“* K totožnému závěru dochází krajský soud i v nyní projednávané věci. Žalobkyně obecně odkazuje na zákonnou úpravu, sama však kromě vágní formulace zásahu do práva na vlastnictví dle čl. 11 Listiny základních práv a svobod neuvádí žádné skutečnosti prokazující skutečný zásah do jejích veřejných subjektivních práv, došlo-li k vrácení finanční částky na účet, ze kterého byla odeslána. Jestliže vznikl mezi žalobkyní a spolkem Ochrana řidičů o. s. „komunikační šum“ o navrácení této částky, musí se žalobkyně případného vyrovnání domáhat cestou civilního práva (srov. rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 6. 2020, č. j. 51 A 26/2020-56).
34. V dané věci nelze přehlédnout ani to, že žalovaný předmětné finanční prostředky nezadržuje, jelikož došlo k jejich vrácení dne 21. 12. 2018, byť na stejný účet, ze kterého

byla tato částka ve výši 400 Kč uhrazena. Žalobkyně se tak nemůže účinně domáhat ochrany vůči trvajícím zásahům žalovaného v podobě nevrácení opožděné uhrazené finanční částky.

35. Na základě uvedeného se tak jednalo o zadržování částky ve výši 400 Kč, a to reálně po dobu necelých 2 měsíců. Žalobkyně ve svém žalobním návrhu původně tvrdila, že jí uvedená částka vrácena byla, avšak nikoli bezodkladně, nýbrž právě po necelých 2 měsících, čímž jí bylo bráněno ve výkonu vlastnického práva. Skutečnost, že částka byla vrácena na účet spolku Ochrana řidičů, o. s. tak pro žalobkyni původně nepředstavovala žádný problém. Výslovně totiž tvrdila, že byla na vlastnickém právu omezena necelé 2 měsíce, což se projevilo rovněž v původně formulovaném deklaratorním petitu žaloby. Sama žalobkyně si újmy evidentně nebyla vědoma, jestliže vrácení částky neurgovala a proti jejímu zadržování se nijak nebránila. Způsobené příkoří si uvědomila až ve chvíli, kdy žalovaný vrátil částku na účet plátce. Lze tedy postavit najisto, že uvedená záležitost byla mezi spolkem a žalobkyní vypořádána, neboť jinak by žalobkyně tvrzení o pouhém cca pětíměsíčním zkrácení jejího práva neuplatňovala.
36. Pro úplnost zdejší soud uvádí, že v případě posouzení včasnosti vrácení finanční částky ve výši 400 Kč by bylo na místě uplatnit závěry vyslovené Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 7. 4. 2020 č. j. 10 As 389/2019-40, dle něhož lze princip *de minimis non curat praetor* použít i v případě, kdy došlo ze strany správního orgánu k dočasnému „zadržení“ částky 1 000 Kč po několik málo měsíců namísto jejího bezodkladného vrácení. Částku 400 Kč sice nelze považovat za zcela zanedbatelnou, avšak její opožděné vrácení má významný vliv na posouzení intenzity zásahu do práv žalobkyně, neboť „hodnota újmy“ v případě nikoliv bezodkladného vrácení odpovídá pouze hodnotě nemožnosti disponovat s touto částkou po relativně krátké období. „*Nepatrné dotčení právní sféry jednotlivce, o němž se nyní jedná, nelze označit za „zásah“ do veřejných subjektivních práv jednotlivce, který by si zasluhoval ochranu žalobou podle § 82 s. ř. s.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2020, č. j. 10 As 389/2019-40).
37. V neposlední řadě krajský soud při posouzení věci zohlednil rovněž to, že částka byla uhrazena na účet žalovaného z účtu vedeného na majitele Ochrana řidičů o. s., žalobkyně však v průběhu soudního řízení nijak nevysvětlila, jak konkrétně se její práva dotýká opožděné vrácení částky na účet předmětného spolku, přestože to byla právě ona, kdo měl u soudu tvrdit a doložit zásah do svých práv. K tomu lze poukázat na účel spolku vyplývající z jeho sdělení (poskytování právní pomoci řidičům a provozovatelům vozidel, kteří jsou členem spolku, ale také vzdělávání nevzdělaných správních úředníků), což naznačuje jistou procesní taktiku namísto vážně míněné snahy o včasnou úhradu určené částky. To je ostatně podpořeno tím, že k úhradě určené částky došlo pouze pár dnů po uplynutí žalovaným stanovené lhůty k úhradě této částky. Společně s osobou zástupce tohoto spolku, resp. zástupce žalobkyně, kteří jsou soudu velmi dobře známi z jeho rozhodovací činnosti, tak soud nemá pochyb, že uvedené jednání směřovalo k vytvoření určitého základu pro podání nyní projednávané správní žaloby.
38. Na základě výše uvedených skutečností tak má Krajský soud v Brně jednoznačně za to, že zásah do veřejných subjektivních práv žalobkyně spočívající toliko ve skutečnosti, že předmětná částka nebyla po dobu necelých 2 měsíců vrácena přímo na její účet (z něhož nebyla ani zaplácena), ale na účet spolku, který jí za žalobkyni zaplatil, je natolik nepatrný, že jej nelze označit za zásah, který si zasluhuje ochranu žalobou podle § 82 s. ř. s. Nebyly tak naplněny všechny definiční znaky nezákonného zásahu, jak vyplývají např. z rozsudku

Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2019, č. j. 9 As 138/2019-35, které by vedly k potřebě poskytnout žalobkyni ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s.

VII. Shrnutí a náklady řízení

39. S ohledem na vše shora uvedené dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, soudu proto nezbylo, než žalobu v souladu s § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítnout jako nedůvodnou.
40. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně v řízení úspěšná nebyla, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015 č. j. 7 Afs 11/2014-47).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost je nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Brno 27. července 2021

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu